

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/71/2020
Identifikačné číslo spisu:	8118203079
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8118203079.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: FAVIDE s.r.o., so sídlom Námestie slobody 54, 083 01 Sabinov, IČO: 47 424 451, právne zastúpeného Peter Farkaš, advokátska kancelária spol. s r.o., so sídlom Puškinova 16, 080 01 Prešov, IČO: 36 855 928, proti žalovanému: JUDr. Michael Medvid', so sídlom Wurmova 1131/4, 040 23 Košice, správca konkurznej podstaty úpadcu EKOINŠTAL s.r.o. v konkurze, so sídlom Priemyselná štvrť 32, 083 01 Sabinov, IČO: 36 486 213, o vylúčenie veci zo súpisu majetku, vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 2Cbi/4/2018, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 14. mája 2020, č. k. 1CoKR/8/2019-450, takto

rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo 14. mája 2020, č. k. 1CoKR/8/2019-450 (ďalej len „odvolací súd“), v prvom výroku zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov zo 6. júna 2019, č. k. 2Cbi/4/2018-298 (ďalej len „súd prvej inštancie“) tak, že žalobu zamietol. V druhom výroku priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dňa 13. augusta 2020 dovolanie, ktorým sa domáhal, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne žiadal aby dovolací súd sám zmenil rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu v prospech žalobcu. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 421 písm. a/ a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). 2.1. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. má byť podľa žalobcu daná v právnom závere odvolacieho súdu, ktorý si nesprávne právne ustálil pojem tzv. prepadný záloh v rámci výkonu záložného práva, pričom podľa názoru žalobcu sa v prejednávanej veci o prepadný záloh nejedná. Vo vzťahu k právnomu záveru odvolacieho súdu žalobca uviedol, že je v rozpore s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vedené pod sp. zn. 2MCdo/2/2006, na ktoré odvolací súd odkázal v napadnutom rozhodnutí. V tejto súvislosti žalobca v dovolaní citoval výrokové vety predmetného rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré znejú: „Dohoda, ktorej skutočným

zmyslom je - bez ohľadu na jej skutočné označenie - dojednanie tzv. prepadnej zálohy (uspokojenie pohľadávky záložného veriteľa tým, že mu pripadne záloh do vlastníctva), je v rozpore s účelom záložného práva takže taká zmluva je pre rozpor s účelom zákona neplatná podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka. Záložné právo totiž slúži na zaistenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že v prípade ich riadneho a včasného nesplnenia je záložný veriteľ oprávnený sa domáhať uspokojenia zo založenej veci. Záložné právo tak umožňuje záložnému veriteľovi, aby dosiahol uspokojenie svojej pohľadávky, ak ho riadne a včas neuspokojil dlžník, a to z výťažku predaja zálohy. Preto kúpna zmluva, ktorá bola uzavretá s cieľom, aby pohľadávka veriteľa bola v prípade, že nebude dlžníkom vyrovnaná, uspokojená tým, že na veriteľa prejde vlastnícke právo k predmetu kúpnej zmluvy (k prepadnej zálohe), je neplatná.“ Podľa názoru dovolateľa sú výroky odkázaného rozhodnutia najvyššieho súdu jednoznačné v tom, že o prepadný záloh sa jedná len v prípade automatického alebo bez ďalšieho prevodu/prechodu vlastníckeho práva na veriteľa samotným nesplnením peňažného záväzku. Žalobca v dovolaní poukázal na ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu vedené pod sp. zn. 8MCdo/5/2014 a sp. zn. 6Cdo/85/2013, ktoré túto prax potvrdzujú, keď v rámci odôvodnenia definujú prepadný záloh tiež výlučne v spojení s právnou skutočnosťou - omeškanie dlžníka a nadobudnutie vlastníckeho práva veriteľom. 2.2. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. žalobca videl v tom, že odvolací súd svoje rozhodnutie založil na právnej argumentácii, ktorá vyplýva z rozhodnutia najvyššieho súdu vedené pod sp. zn. 4Cdo/177/2009, avšak ktoré podľa názoru žalobcu vychádza z úplne odlišných skutkových predpokladov a rieši stret záujmov v právnom vzťahu konateľa a spoločnosti pri poskytovaní činnosti právnych služieb a dopad tohto rozhodnutia možno aplikovať v prejednávanej veci len analogicky. Zároveň dovolateľ namietal, že odvolací súd na vec aplikoval nesprávny právny záver z dôvodu absencie jeho posúdenia spočívajúcich v existencii dojednaného mechanizmu cenotvorby pri predaji. V dovolaní poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu vedené pod sp. zn. 4Cdo/217/2007, ktoré na vec skutkovo dopadá a ktoré podporuje tvrdenia žalobcu o tom, že právny úkon Dodatok č. 1 k Zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. XXXX/XX/XXXZZ. zo dňa X. U. XXXX je platným právnym úkonom, nakoľko jeho obsahom je presný mechanizmus stanovenia odplaty pri priamom predaji v spojení s výkonom záložného práva a naplňa tak definovaný predpoklad výnimky z neplatnosti. Ďalej uvádza, že odvolací súd si protirečí, keďže existenciu mechanizmu cenotvorby v rámci dotknutého právneho úkonu zo dňa 3. apríla 2017 zistil a konštatoval v rámci jeho dôslednej analýzy v kontexte možného dosiahnutia nízkej ceny pre jej aplikáciu v praxi, avšak nízka realizačná cena pri predaji zálohu nespôsobuje neplatnosť právneho úkonu, ale zakladá právo na náhradu škody, vid rozhodnutie najvyššieho súdu 7Cdo/222/2012.

3. Žalovaný vo vyjadrení podanom dňa 19. septembra 2020 navrhol dovolanie odmietnuť.

4. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 C. s. p. (dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p.) je zamerané na riešenie právnych otázok, ak sa odvolací súd pri ich vyriešení odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ak ešte neboli v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešené (písm. b/), alebo ak sú v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešené rozdielne (písm. c/).

5.1. Právnou otázkou, ktorá je rozhodujúca pre splnenie zákonnej podmienky prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 C. s. p., sa rozumie otázka hmotnoprávna - ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine - ako aj otázka procesnoprávna, ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení (k tomu vid' aj 3Cdo/158/2017).

5.2. Už v rozsudku z 30. novembra 2016, sp. zn. 3Obdo/61/2016 vo veci rozhodujúci senát dovolacieho súdu skonštatoval, že rozsah dovolacieho prieskumu je vymedzený konkrétnou argumentáciou dovolateľa, v čom podľa jeho názoru odvolací súd spornú otázku nesprávne právne posúdil a akým spôsobom ju posúdiť mal. Pri vymedzení dovolacieho dôvodu nepostačuje citovanie jednotlivých zákonných ustanovení, prípadne súdnych rozhodnutí (často aj nesúvisiacich s predmetom sporu), ale je povinnosťou dovolateľa zo zákonných ustanovení, prípadne z judikatúry určiť právny záver, ktorého

(ne)správnosť v súvislosti s právnymi závermi odvolacieho súdu má preskúmať dovolací súd. Práve povinnosť právneho zastúpenia dovolateľa má zamedziť takýto postup a zároveň povinné právne zastúpenie má zabezpečiť, aby dovolateľ jednotlivé dovolacie dôvody presne uviedol a jednoznačne tým stanovil rozsah dovolacieho prieskumu.

5.3. Ak dovolateľ odôvodnil prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p., potom je povinný v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť. Zároveň platí, že musí ísť o právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu (t. j. touto právnou otázkou sa odvolací súd vo svojom rozhodnutí musel zaoberať) (k tomu viď 3Obdo/35/2020) a pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

5.4. Ak dovolateľ založil prípustnosť dovolania na ustanovení § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p., potom je povinný konkretizovať právnu otázku, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, v dovolaní uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako podľa jeho názoru mal odvolací súd konkrétnu právnu otázku správne vyriešiť (k tomu viď 3Obdo/9/2018).

5.5. Ak dovolanie nespĺňa predmetné podmienky, dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. nie je vymedzený spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., čo predstavuje zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

6. Dovolanie žalobcu, ktorého prípustnosť mala byť daná podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a zároveň podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. (viď bod 2.1. a 2.2. vyššie), uvedené požiadavky nespĺňa. Dovolať sice odkázal na viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, avšak dovolací dôvod podľa § 432 C. s. p. nevymedzil spôsobom predpokladaným v ustanovení § 432 ods. 2 C. s. p., v dôsledku čoho je vylúčené uskutočnenie dovolacieho prieskumu v časti právnych záverov vyslovených krajským súdom (prípadne aj súdom prvej inštancie). V dovolaní neuviedol právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne a ani nekonkretizoval, ako mal odvolací súd právnu otázku významnú pre rozhodnutie predmetného sporu správne vyriešiť. V dovolaní absentuje akákoľvek vlastná právna argumentácia dovolateľa - citácie z jednotlivých rozhodnutí a konštatovanie o nesprávnom právnom posúdení túto povinnosť dovolateľa nenahrádzajú (k tomu viď 3Obdo/20/2020).

7. Dovolací súd konštatuje, že pri prejednaní dovolaní môže vychádzať iba z obsahu dovolania, resp. z predloženého súdneho spisu a nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a vytvárať namiesto neho vlastnú právnu argumentáciu vyvodením z možnej nespokojnosti dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, ktorej správnosť alebo nesprávnosť by mala byť podrobená dovolaciemu prieskumu.

8. Vzhľadom na vyššie uvedené (viď bod 5, 6 a 7) dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdený dovolací dôvod podľa § 432 ods. 1 C. s. p. - nesprávne právne posúdenie, v zmysle ktorého by malo byť dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. a zároveň podľa § 421 ods. 1 písm. c/ C. s. p. - nie je vymedzený v súlade s ustanovením § 432 ods. 2 C. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C. s. p. dovolanie žalobcu odmietol.

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.